

brudt har opholdt sig hert Riget; men dette er en Stærkelse af Betingelsen, som jeg ikke kan Andet end fraraade det ærede Thing. Allerede nu er Forslaget, som jeg tidligere har fremhævet, strengt, dog, jeg troer, at det er forsvarligt og retfærdigt, men det vil ikke kunne lade sig retfærdiggjøre, at, fordi en Mand, som har taget fast Bopæl hert Riget, i Løbet af 6 eller 7 Aar var et halvt eller heelt Aar udenfor Riget, derfor skulde Loven nægte ham at nedfætte sig som Næringsdrivende.

Det samlede Udvalg har derpaa foreslaaet, at i § 2, 2det og 3die Stykke, nemlig Bestemmelserne angaaende, hvorledes der bliver at forholde med Hensyn til Næringsvele, hvis Udvælgelse foraarsager ubehagelig Lugt, skadelig Uddunstning osv., skulle udgaae; dette Forslag skal jeg for mit Vedkommende ikke videre modsætte mig, navnlig da min ærede Collega, Justitsministeren, hvem dette Forhold nærmest vedrører, ikke har Noget derimod at erindre.

Af Forslagene til § 2 tilbagestaaer der saaledes et Forslag af et Mindretal i Udvalget (Tscherning), som for Diebliffet er fraværende; dette Forslag, der blev understøttet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. G. Larsen), gaaer ud paa, at Henvisningen i Loven til den gjældende Lovgivning angaaende Borgervæbning, Politicorps, Brandcorps eller deslige skal falde bort. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan see nogen tilstrækkelig Grund, hvorfor man ikke skulde lade denne Henvisning til den gjældende Lovgivning staae; Meningen kan dog ikke være ved nærværende Lov at forandre de Bestemmelser, som de paagjældende Anordninger og Instruxer indeholde, og hvad er naturligere, end at der findes en Henvisning Etet til dem, saaledes at man her mindes om dem? Er der forsværgt Spørgsmaal om at forandre disse Bestemmelseres Indhold, saa maa det jo dog nødvendigt stee paa en anden Maade, ad en anden Vej, men ikke ved denne Sags Behandling.

Forslaget af det samlede Udvalg til § 3 kan jeg ikke have Noget at indvende imod.

Ordføreren: Jeg havde ventet, at de ærede Medlemmer, der som Mindretal have stillet Ændringsforslag til § 2, først havde fremsført deres Grunde, og derfor begjærede jeg ikke Ordet; det er imidlertid kun meget Lidet, som jeg finder det fornødent at anføre. Hvad angaaer Forslaget til § 2 Nr. 1, da har hele Udvalget paa eet Medlem nær været enigt i, at denne Bestemmelse burde bibeholdes, og jeg tør maaskee henlede Opmærksomheden paa, at denne Lov ikke alene bestemmer, hvad der er nødvendigt for, at Reformen skal bringes igjennem, men den har tillige paataget sig i sine Paragrapher at indeslutte de Bestemmelser, der for Fremtiden i det Hele skulle være de gjældende. Naar man altsaa vil, at det skal være en Betingelse for at faae Borgerkab, at være fuldmyndig, saa forekommer det mig ligesom frem at ligge i Sagens Natur, at det maa siges i Loven. — Hvad dernæst angaaer det Forslag, der er stillet af den ærede 1ste Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (L. G. Larsen), at den anden Betingelse i § 2 skal udgaae, nemlig at „Vedkommendes Bo ikke er under Opbud eller Fallitbehandling“, da har den høitæredede Minister allerede anført, hvad der med Hensyn hertil vistnok maa anses som Hovedsagen. Jeg antager derhos, at de Tilfælde, hvor der kunde være Spørgsmaal om at give en Mand Borgerkab i det Diebliff, hans Bo er under Opbud eller Fallitbehandling, ere overordentlig sjeldne; og er Noget, som har Borgerkab, i det Tilfælde, at han ønsker at gaae over til en anden Næringsvej, antager jeg, at han efter § 6 uden Videre vil være berettiget dertil blot ved at faae en Paategning paa sit Borgerbrev og betale de Omkostninger, der ere forbundne dermed.

Naar et æret Mindretal (S. A. Hansen) har foreslaaet, at der efter Ordene i den 4de Betingelse: at den Paagjældende „idermindste i 5 Aar“ skal tilføies „uafbrudt“, saa troer jeg ikke, at det er heldigt; paa den Maade vilde f. Ex. den, der som Ung havde været 5 Aar her i Landet, naar han senere kom hertil som ældre Mand, kunne beraade sig paa, at han havde været her uafbrudt i 5 Aar; men